

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 9 marca 2022 r.

w sprawie **M. G.**,

skazanego z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i innych,
z urzędu, kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy skazanego,
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...),
z dnia 1 lipca 2021 r., sygn. akt II AKa (...),
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Ś.,
z dnia 11 grudnia 2019 r., sygn. akt III K (...)

postanowił:

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć Skarb Państwa kosztami postępowania kasacyjnego.**
- 3. na mocy art. 98 § 2 k.p.k. odroczyć sporządzenie uzasadnienia na czas do 7 dni.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Ś. wyrokiem z dnia 11 grudnia 2019 r., sygn. akt III K (...) uznał M. G. za winnego popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów, a opisanych w części wstępnej wyroku w punktach od I do V tj.:

1. co do czynów z pkt. I i II popełnienia występków z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i przyjmując, iż dopuścił się ich w ramach ciągu

przestępstw z art. 91 § 1 k.k., wymierzył mu na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

2. co do czynów z pkt. III i IV popełnienia występku z art. 180a k.k. i przyjmując, iż dopuścił się ich w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k., wymierzył mu na podstawie art. 180a k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,
3. co do czynu z pkt. V popełnienia występuku z art. 276 k.k. i wymierzył mu na podstawie art. 276 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I wyroku).

Sąd wymierzył również M. G. na podstawie art. 91 § 2 k.k. karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt. II wyroku) oraz orzekł wobec tego oskarżonego na podstawie art. 42 § 1a k.k. za czyn z art. 180a k.k. środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres roku (pkt. III wyroku).

Wyrokiem tym objęci byli jeszcze trzech inni oskarżeni.

Sąd Apelacyjny w (...), po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez prokuratora na niekorzyść m.in. tego oskarżonego oraz przez obrońcę M. G., wyrokiem z dnia 1 lipca 2021 r., sygn. akt II AKa (...), w zakresie dotyczącym M. G.:

1. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w ramach czynu przypisanego M. G. w punkcie I części rozstrzygającej, w miejsce ciągu przestępstw z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., uznał go za winnego popełnienia dwóch przestępstw tj. przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. oraz przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i przyjmując, że wymienione czyny zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k., na

podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. oraz art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł. (pkt II.1. wyroku),

1. w pozostałym zakresie utrzymał w mocy zaskarżony wyrok w stosunku do M. G. (pkt. III wyroku).

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca M. G. zaskarżając go w części w zakresie rozstrzygnięć dotyczących tego skazanego tj. pkt. III, oraz podnosząc zarzut:

„naruszenia prawa procesowego, a to art. 575 § 2 k.p.k. w zw. z art. 568a § 2 k.p.k. poprzez utrzymanie w mocy wyroku Sądu I instancji w zakresie dotyczącym kary łącznej wymierzonej mu tymże wyrokiem, w sytuacji gdy wobec dokonanej przez Sąd *ad quem* zmiany wyroku Sądu meriti w zakresie dotyczącym finalnie przypisanego M. G. ciągu przestępstw z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.p.k. obniżeniu uległa również wymierzona za tenże ciąg przestępstw kara jednostkowa pozbawienia wolności, co winno skutkować także uchyleniem rozstrzygnięcia Sądu I instancji o karze łącznej, której wymiar powinien zostać na nowo ukształtowany, w konsekwencji czego doszło do zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej przewidzianej w art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k., albowiem suma kar jednostkowych wymierzonych skazanemu za przypisane mu przestępstwa jest mniejsza niż orzeczona wobec niego kara łączna, a tym samym zachodzi sprzeczność w treści orzeczenia uniemożliwiająca jego wykonanie”.

Wskazując na powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do

ponownego rozpoznania w tym zakresie Sądowi Apelacyjnemu w (...) w postępowaniu odwoławczym.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w W. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej uwzględnienie jako oczywiście zasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego M. G. jest niedopuszczalna z mocy ustawy i dlatego należało pozostawić ją bez rozpoznania.

Nie ulega wątpliwości, że obrońca może wnieść kasację tylko i wyłącznie na korzyść skazanego, natomiast jej analiza w kontekście wyroku Sądu odwoławczego na to nie wskazuje.

Oczywiście ma rację skarżący, że Sąd Apelacyjny wydając zaskarżony wyrok dopuścił się rażącego naruszenia prawa, gdyż zmieniając wyrok Sądu I instancji dokonał on zasadniczej zmiany w zakresie przestępstw opisanych w punktach I i II części wstępnej wyroku, przypisanych oskarżonemu punkcie I wyroku i to nie tylko w zakresie ich opisu i kwalifikacji prawnej, ale także co do wysokości kary pozbawienia wolności. Sąd odwoławczy pomimo takiej zmiany nie orzekł na nowo kary łącznej pozbawienia wolności naruszając tym samym rażąco art. 85 § 1 k.k. Jednakże treści wyroku z dnia 1 lipca 2021 r. nie pozwala stwierdzić, iż w sprawie doszło do wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej przewidzianej w art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. Obrońca naruszenia tego przepisu upatruje w sprzeczności jaka, jego zdaniem, zachodzi w zaskarżonym wyroku, która uniemożliwia jego wykonanie. Do takiego wniosku doprowadziło obrońcę błędne odczytanie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie III wyroku o utrzymaniu w mocy w pozostałym zakresie wyroku Sądu I instancji. Obrońca w swoich rozważaniach, podobnie jak prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację, całkowicie pominął treść art. 568a § 2 k.k. i art. 575 § 2 k.p.k., z których jednoznacznie wynika, że z chwilą zmiany wymiaru kary za ciąg przestępstw przypisany przez Sąd Apelacyjny w punkcie

II.1. wyroku, kara łączna orzeczona przez Sąd I instancji w punkcie II wyroku w wymiarze 3 lat i 8 miesięcy straciła moc, a więc przestała istnieć.

Obecnie konieczne jest więc orzeczenie nowej kary łącznej obejmującej nie tylko karę pozbawienia wolności orzeczoną przez Sąd Apelacyjny w (...), ale również dwie kary orzeczone w wyroku Sądu Okręgowego w Ś., Czynności w tym przedmiocie winny zostać podjęte z urzędu przez Sąd Okręgowy w Ś. lub też na wniosek skazanego. Właściwość tego Sądu wynika z treści wyżej wskazanych przepisów. Wyrok wydany w sprawie będzie mógł być zaskarżony, w zakresie wymiaru kary, do Sądu Apelacyjnego w (...). Uwzględnienie kasacji obrońcy i uchylenie zaskarżonego wyroku powodowałoby, iż wymiar kary orzeczonej przez Sąd Apelacyjny nie podlegałby kontroli instancyjnej, a co wskazuje, iż kasacja nie została wniesiona na korzyść skazanego i dlatego należało pozostawić ją bez rozpoznania jako niedopuszczalną z mocy ustawy.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji postanowienia.